

**Győri Ítéltábla**  
**Pf.IV.20.009/2015/4/I.szám**

A Győri Ítéltábla a dr. Faragó István ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Dezső László ügyvéd által képviselt **alperes** ellen tartozás megfizetése iránti perében a Tatabányai Törvényszék 2014. december 4. napján kelt 9.P.20.868/2013/38. számú ítélete ellen az alperes részéről 40. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatva az alperes marasztalásának összegét 15.648.669,- (Tizenötmillió-hatszáznegyvennyolcezer-hatszázhatvankilenc) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizessen meg az államnak 1.254.593,- (Egymillió-kettőszázötvennégyezer-ötszázkilencvenhárom) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 250.000,- (Kettőszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**I n d o k o l á s :**

A Tatabányai Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.682.419,-Ft-ot, 851.501,-Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltséget és 1.152.500,-Ft egyéb költséget.

A törvényszék ezt meghaladóan a kereseti kérelme elutasította.

A Győri Ítéltábla 2013. július 10. napján kelt Pf.IV.20.451/2012/3. számú hatályon kívül helyező végzése folytán megismételt eljárásban megállapította, hogy a peres felek között 2007. október 17. napján takarmánykukoricára, 2008. február 14-én napraforgómagra, és 2008. augusztus 14-én őszi búzára vonatkozó mezőgazdasági termeltetési szerződés jött létre. Ennek alapján a felperes, mint termeltető az inputanyagok szállítására és a termény átvételére, az alperes pedig a szerződésben rögzített mennyiségű termény előállítására és a felperes részére történő átadására volt köteles.

A felperes a módosított kereseti kérelmében a termeltetési szerződésekből eredő vételár-, kamat-, költség-, hitelbírálati-, növénybiztosítási díjtartozás címén kérte kötelezni az alperest 15.682.419,-Ft, ebből 1.410.000,-Ft után 2008. november 11. napjától, 1.435.200,-Ft után 2008. november 11. napjától, 3.468.765,-Ft után 2008. november 1. napjától, 43.908,-Ft után 2008. november 11. napjától, 505.020,-Ft után 2008. november 11. napjától, 1.570.800,-Ft után 2008. november 11. napjától, 832.906,-Ft után 2009. október 17. napjától, 2.408.840,-Ft után 2009. október 16. napjától, 714.960,-Ft után 2008. november 11. napjától, 1.396.200,-Ft után 2009. október 16. napjától, 322.200,-Ft után 2009. október 16. napjától, 561.441,-Ft után 2008. november 11. napjától, 161.028,-Ft után 2008. november 11. napjától, 33.750,-Ft után 2008. november 11. napjától, 817.401,-Ft után 2008. október 16. napjától a kifizetés napjáig járó évi 18 % mértékű késedelmi kamat valamint perköltség megfizetésére.

A felperes - az iratokhoz 10.P.20.581/2012/3/F/29. szám alatt csatolt elszámolás alapján - arra hivatkozott, hogy az alperesnek a 2008. évi napraforgó-termeltetési szerződésből eredően 4.301.671,-Ft, a 2008. évi kukoricatermeltetési szerződéssel összefüggően 6.402.357,-Ft, a 2009. évi búzatermeltetésből eredően összesen 7.854.181,-Ft tartozása halmozódott fel.

2009. március 18. napján a felperes a követeléseinek megtérülésének biztosítása céljából a búzatermeltetési szerződés részét képező megállapodással alapított vételi jogával élt. Az alperes 2009. március 16. napján 2.916.000,-Ft összegű számlát állított ki a felperes részére őszi búza mezei leltár ellenértéke jogcímén.

Ezt követően a növekedésben lévő terményt a felperes vállalkozók bevonásával műveltette.

A felperes arra hivatkozott, hogy a felek folyamatosan egyeztettek, ennek során köztük szóbeli megállapodás jött létre, amelynek értelmében a felperes az opciós jog gyakorlásával megvásárolt mezei leltárt 10.521.140,-Ft ellenértékért értékesítette az alperes részére, majd rövid idő elteltével a búzát az alperestől 7.521.600,-Ft vételáron visszavásárolta.

Az ügyletek célja az volt, hogy ezáltal az alperes oldalán megjelenő „haszonnal” a felperes felé fennálló tartozás csökkenthető legyen. A piaci árak kedvezőtlen alakulása miatt azonban a fenti ügylet az alperes számára további veszteséget eredményezett, ezért a felek a számlák stornózásáról is folytattak tárgyalásokat.

A több hónapot felölelő egyeztetési folyamat azonban nem vezetett eredményre, az alperesnek a felperes felé fennálló tartozásai összege és azok megfizetésének módja tekintetében a felek közt teljes körű megállapodás nem jött létre.

Az alperes - a felperes által hivatkozott elszámolás adataiból kiindulva - a kereseti kérelmet vitatta.

Az elszámolás napraforgó- és kukoricatermeltetési szerződésekre vonatkozó tételeit és a 2009.évi őszi búza termeléssel összefüggő inputanyagok átvételét, az őszi búza leltár opciós jog gyakorlásával történő megvásárlásának tényét és az opciós vételárat elismerte.

A védekezése szerint azonban a vételi jog gyakorlását követően a művelési költségek a tulajdonost, azaz a felperest terhelik, így a felperes alaptalanul, jogellenesen hárította az alperesre a termeltetési költségek összesen 10.521.140,-Ft összegét. Az alperes az elszámolást ezen számla figyelmen kívül hagyásával kérte elvégezni.

Azt állította, hogy a 7.521.600,-Ft összegű számla általa történő kiállítására „csak a felperes kérelmére” került sor.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a bizonyítási kötelezettségükre vonatkozó tájékoztatás és a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetés mellett felhívta a feleket a pontos tényállításaik és bizonyítékaik megjelölésére, a bizonyítási indítványaik előterjesztésére (9.P.20.868/2013/16. s. , /26. sz., /29.) .

A felek mindegyike a rendelkezésre álló adatok alapján kérte az ítélethozatalt ( 9.P.20.868/2013/32. sz. /34.sz iratok).

A törvényszék abból indult ki, hogy a már megtermelt őszi búza felek közti adásvételét, az elszámolás módját, az alapul szolgáló szóbeli megállapodás tartalmát, feltételeit az alperes az érdemi védekezésében vitatta, a felek erre vonatkozóan pontos tényelődást nem tettek, ezért a tényállás ekörben nem volt megállapítható.

Ez okból a törvényszék az elszámolást - az alperes által nem vitatott F/29. számú kimutatás alapján - a 10.521.140,-Ft összegű, a 7.521.600,-Ft összegű és az opciós vételárra vonatkozó 2.916.000,-Ft összegű számlák mellőzésével végezte el. Ekként az alperes tartozása 17.473.893,-Ft.

Figyelemmel arra, hogy a felperes a kereseti kérelme 15.682.419,-Ft megfizetésére irányult, ezért a törvényszék - a kereseti kérelem korlátaira tekintettel (Pp.215.§. ) ezen összeg erejéig marasztalta az alperest.

A kamatigényt a bíróság elutasította, mivel az egyes számlák elszámolása, a kompenzálások, a beszámítások tekintetében a felek az időmúlásra tekintettel nyilatkozatot tenni nem tudtak.

Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelem elutasítását kérte.

Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az opciós jog érvényesítését követően a felperes jogszerűen számlázta-e ki az ezt követően felmerült 10.521.140,-Ft összegű termeltetési költséget. Ezen számla mellőzése esetén az abba beszámított teljesítések az alperes egyéb, az F/29. számú iratban megjelölt tartozásaiba volnának elszámolhatók.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel. Rámutatott, hogy a fellebbezésben hivatkozottak ellentmondásban állnak az alperes által az elsőfokú eljárásban előadottakkal, mivel az elsőfokú eljárásban az alperes csak egyetlen számlát vitatott, amit a bíróság döntése meghozatala során figyelmen kívül is hagyott.

A fellebbezés kis részben alapos.

Az ítéletet a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva (Pp. 253. §. (3) bekezdés), az ítélőtábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében foglaltak szerint, a felek által felajánlott bizonyítás keretei között lefolytatta, a tényállást a rendelkezésre álló

bizonyítékok okszerű értékelésével állapította meg, amelyből levont jogi következtetései részben helytállóak.

Egyetértett az ítéletábra az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a felek között a Ptk. 417. §. (1) bekezdése értelmében 3 db mezőgazdasági termékértékesítési szerződés jött létre.

Figyelemmel arra, hogy az alperes a 10.P.20.581/2012/3/F/29. számú elszámolást a kukorica-, valamint a napraforgó termeltetési szerződéseket érintően valamint, a 2009. évi búzatermeltetés input anyagainak költségei és átvétele tekintetében nem vitatta, ezért a törvényszék helytállóan indult ki az abban foglalt tételekből, és a másodfokú bíróság is ezen elszámolást vette alapul számszaki levezetése során.

Figyelmen kívül hagyva a 10.521.140,-Ft összegű számlát az alperesnek a 2008. évi napraforgó termeltetésből 4.301.671,-Ft, a 2008. évi kukorica termeltetésből 6.402.357,-Ft, és a 2009. évi búza termeltetésből 8.373.336,-Ft összegű, együttesen 19.077.364,-Ft tartozása halmozódott fel. Ezen összegből levonandó az F/29. sz. elszámolásban a 2009. évi búza termelésnél feltüntetett 239.320,-Ft és 273.375,-Ft összegű kártérítés, valamint a felperes által megvásárolt őszi búzaleltár 2.916.000,-Ft összegű opciós vételára. Az ekként számított 15.648.669,-Ft adja ki a másodfokú bíróság által leszállított kereseti kérelem összecszerűségét.

Az opciós jog felperes részéről történő gyakorlása, és az opciós vételár összege a felek között nem volt vitatott. Az alperes többször hivatkozott arra, hogy a lábon álló őszi búza leltárt 2009. márciusában 2.916.000,-Ft opciós vételár ellenében értékesítette a felperes részére. Ez okból az alperesnek járó 2.916.000,-Ft összeg felperes felé fennálló 19.077.364,-Ft összegű tartozásba való beszámítása indokolt, ezt az összeget az elsőfokú bíróság számításai során tévesen hagyta figyelmen kívül.

Arra helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az opciós jog gyakorlását követően a búza alperes részére történő 10.521.140,-Ft érteken történő eladása, majd 7.521.600,-Ft vételárért történő visszavásárlása tárgyában létrejött megállapodások létrejöttét, körülményeit a felperes az e körben rá háruló bizonyítás teher ellenére nem bizonyította (Pp. 164.§. (1) bekezdés). Emellett az is megállapítható, hogy a megállapodások felperes által deklarált gazdasági célja - azaz az alperesi tartozások csökkentése - és az ügyletek eredménye kifejezetten ellentétes. A fentiekből következően a 10.521.140,-Ft összegű számla alperes részéről, illetve a 7.521.600,-Ft összegű számla felperes részéről történő kiállítás a búza adásvételi szerződések létrejöttét, körülményeit, feltételeit, elszámolásának módzatait önmagukban nem bizonyítják. Ezért a 10.521.140,-Ft felperes felé fennálló vételártartozást és a 7.521.600,-Ft összegű alperes felé fennálló tartozást az elsőfokú bíróság az elszámolás során megalapozottan hagyta figyelmen kívül.

Téves az alperes azon fellebbezési érvelése, miszerint a törvényszék nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az opciós jog érvényesítését követően a felperes jogszerűen számlázta-e ki a termeltetés költségét 10.521.140,-Ft összegben az alperes részére.

Az ítéletábra utal arra, hogy a 10.521.140,-Ft kiszámlázására nem termeltetési költségként, hanem - a fentiekben kifejtettek szerint - a búza vételáraként került sor, másrészt a

törvényszék - majd a másodfokú bíróság is - a 10.521.140,-Ft-ot az elszámolás során mellőzte, ezért ezen összegnek sem termeltetési költség, sem vételár jogcímén az alperes tartozásának összegére kihatása nincs.

A fentiek tükrében az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

A fellebbezés elenyésző mértékben vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a pervesztes alperest kötelezte a feljegyzett fellebbezési illeték állam javára történő és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2), (5) bekezdései alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes részére történő megfizetésére.

Győr, 2015. április 8. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.  
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk.. Maurer Ádám sk.  
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:  
Kiadó: